

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE.

JESUS:

"Den som tror och
bliver döpt han skall
bliva frälst..."

Mark. 16: 16

PETRUS:

"Gören bättring och
låten alla döpa eder
i Jesu Kristi namn."

Apg. 2: 38

PAULUS:

"Ty alla I som haven
blivit döpta till Kris-
tus, haven iklätt eder
Kristus..."

Gal. 3: 27

JOHANNES:

"Ty tre äro de som
vittna. Anden, vatt-
net och blodet, och
de tre vittna ett och
detsamma..."

1 Joh. 5: 8

SANT SAGT OM VÄCKELSE

"Den som är motståndare till den andliga väckelsen är ingenting mindre än en motståndare till Gud och hans verk." —

Frank Mangs

*

"Icke ett ögonblick bör församlingen lämna rum för tanken, att väckelsen borde uppgivas. Den tanken innebär de största faror. Den betyder död för missionen och har i sitt släptåg världens förtappelse." —

Charles Finney

*

"Våra församlingar näras och leva vidare av väckelse. De förnyas, fördjupas och utvecklas genom väckelse och av väckelse. Väckelse tillför Guds församling nya medlemmar och förnyar de gamla. Väckelse är Guds eviga altarglöd i församling och människohjärta." —

*

"Väckelse — det är inte bara massmöten och kampanjer. Det är en-och-en-rörelse i hemmen och på arbetsplatserna, på vägarna och stigarna, i butikerna och ladugårdarna. Det är Rut, som plockar ax på Boas åker. Det är Lukas 14: 23 i modern miljö: Gå ut på vägar och stigar och nödga människorna att komma hitin, så att Herrens hus bliver fullt." —

Ebbe Bolin

*

"Varhelst över hela världen, där jag spårar en andlig väckelse, så har dess orsak och medelpunkt alltid funnits i ett böneliv, som gått utöver det vanliga." —

John Mott

*

"Väckelsetiderna i vårt folks liv och historia ha varit de mest avgörande och välsignelserika skedena, ty väckelserna förde med sig en underbar lyftning både i andligt, kulturellt, moraliskt och socialt avseende." —

*

"Myten om att väckelsen kommer av sig själv, oss förutan, är ett djävulens trick, för att få Guds folk till sysslolöshet." —

*

"Vi drömma om under och tecken och överfyllda lokaler, om rop och tårar. Men vi äro långa

stycken opraktiska drömmare och väntare. Äro vi själva ordentligt vakna, så har ju väckelsen redan begynn." —

*

"Ofta, ofta har det också varit så, att erfarenheten av radikal väckelse och frälsning och Andens himmelska kraft är begynnelsen till en ny budbärartid. Ty med upplevelse av frälsning och Andens eld följer kallelse till själavinnande gärning." —

*

"I andliga nedgångstider blir den kristna församlingen lätt ett experimentalfält för nya metoder med åtföljande bruksanvisning om metodens användbarhet och förträfflighet och vidhängande löfte om kommande resultat. Väckelse är icke något som utföres med metoder. Dess drivkraft är Guds Helige Ande." —

*

"Har man rätt att kritisera det man icke är personligt engagerad i? — Svara du, som under väckelsekampanjerna valt sofflocket och gungstolen och från länstolens bekvämlighet kritiserar väckelsearbetet och evangelistens budskap och nagelfar hans ord och bilder. Guds helige Ande flyttar oss från gungstolen till räddningsbåten, från sofflocket till bönekammaren." —

*

I varje andlig väckelse har Gud brukat mänskliga redskap. Några har stått i själva centrum och blivit väckelsens synliga ledare. Men härföraren vinner inte ensam striden. Männen i ledet äro outhärliga, utan dem skulle ingen seger vinnas. Detta gäller även i den andliga striden." —

*

"Väckelse och vittnesbörd höra samman. Liksom vittnesbördet är en frukt av andlig väckelse, så kan det också bli en orsak till andlig väckelse." —

Ebbe Bolin

*

"Man behöver inte vara präst, predikant eller evangelist för att bli bärare av väckelsens heliga eld. Man behöver bara ett hjärta tänt av Gud." —

Frank Mangs

Arne Imsen :

HÖGAKTUELLT

Evangelisationscenter i aktion eller Kristi församling i funktion

Jag måste också här påtala en annan form av individualism som också betyder ett åsidosättande av den lokala församlingen och en verksamhet efter andra riktlinjer än Nya testamentets. —

Det finns en rad av s. k. "världsevangelisterna" som gjort sig fria från de samfund de förut tillhört: Osborn, Roberts, Allen och flera andra. Dessa män har omkringt sitt namn och sin verksamhet byggt upp kolossala organisationer. Många kristna har helt okritiskt accepterat det system som dessa skapat. Jag tackar Gud för vad dessa bröder gjort för evangelium, men jag hatar de system de byggt upp, därför att det är ett åsidosättande av den Nytestamentliga församlingen med dess mångfald av gåvor och tjänster. De troende får en enda funktion i den verksamhet, som dessa män skapat: att ekonomiskt stödja den store evangelisten och toppmannen i organisationen.

Jag vill här i korthet relatera hur dessa system verkar. —

Utifrån sin propagandacentral i Amerika gör man en PR-drive i det land där man planlägger en kampanj och där man fått en person eller en grupp av troende att stå som formell inbjudare. Efter att landet så en lång tid betarbetats med propaganda begynner kampanjen, som oftast hålles i huvudstäderna. Hit kommer nu människor i skaror från alla landsändar — människor som längtar efter att få se Guds kraft uppen-

barad och människor som också vill tjäna och offra. — Det blir alltså jättemöten som hålles med alla de psykologiska effekter det medför. Man visar film från andra världsdelar där det sker tecken och under, händelser som riktigt appellerar till det sentimentala hos människorna. Och nu öppnar man gärna sin plånbok för missionen i Indien eller Afrika eller på en annan plats långt borta: Tänk att få vara med och stödja en sådan verksamhet! — Och man offrar inte för att man tror på Gud och har en andlig syn på Guds verk, utan därför att man gripts av stundens stämning. —

Jag har själv varit närvarande när mötesledaren utnyttjat en sådan situation och sagt: "Gud har sagt att här finns 200 personer i dag som vardera skall ge 2.000: — kronor till Guds verk." — Och de som inte har kontanter med får gärna ge löftesoffer genom att skriva belopp, namn och adress på kort, som evangelisten tillhandahåller och sedan också själv tar hand om. I följande möten upprepas samma sak. —

Vad blir resultatet?

Givetvis är det mycket stora belopp som på detta sätt samlas in, och människor blir bundna med sina offer genom givna löften, för långa tider framåt. De insamlade medlen går till organisationen i Amerika, från vilken sedan evangelisten delar ut sina allmosor till olika missionsländer, men där enbart den överdådiga admini-

Erik G. Eriksson:

Evangelisation en fråga om tro

Tal i missionskonferensen

Evangelisation är icke främst en ekonomisk fråga varken på missionsfälten eller här i Sverige — det är en fråga om tro på Gud.

Den som har en gudomlig kallelse att tjäna Gud går ut i tro. Man tror på budskapets betydelse, man vet att verket är Herrens och att Han i egenskap av arbetsgivare också skall sörja för sin tjänare. Är kallelsen stark frågar man inte först efter underhållets storlek — man går. Och i den mån vi är gripna av evangelisationsnit vill vi alla vara med och stödja med våra

offer och förböner. —

Det är viktigt att det allmänna prästadömet blir ett faktum både här och i missionsländerna, då står och faller inte verket med några ledande personer. Många länder kommer säkert snart att stängas för europeiska missionärer och då måste de infödda själva föra verket vidare. Och likadant är det här i Sverige.

När det gäller evangelisternas arbete på obrutna fält måste vi komma in i en mera målmedveten verksamhet. Det bibliska är ju att den grupp

från vilken evangelisten utgått främst tar både andligt och ekonomiskt ansvar för arbetet. Just nu måste vi kanske ibland frångå denna princip därför att många grupper är små och ekonomiskt svaga. För ungdomar från dessa grupper måste de större och mera bärkraftiga församlingarna också taga ansvar, annars kunde det gå så att en broder eller syster från en mindre grupp kunde få vänta i många år innan de kom ut på fältet. —

Det är viktigt att både evangelister och församlingar får en rätt målsättning från början. Människor utan vision blir snart missmodiga och förgrämda. Det är tron på vad en levande Gud förmår, som håller visionen vid liv trots motstånd och svårigheter, som vi brottas med.

Det är viktigt att alla lemmar i kroppen är i funktion och att alla andliga ämbeten och tjänster blir företrädade — inte bara evangelistens. Evangelisterna rör upp i folkhavet med sitt budskap men vi behöver också herdar, lärare och profeter, som sörjer för församlingens inre tillväxt och fostran — låt oss taga detta behov som ett böneämne.

strationen slukar enorma belopp. De människor som genom sitt löftesoffer lämnat sina namn och adresser under kampanjen blir också för all framtid bombarderade med nya uppmaningar till ekonomiska bidrag. Det har många gånger visat sig att då en sådan kampanj är slut har den amerikanska evangelisationscentralen en fullständig förteckning på de troende från det landet än vad församlingarnas egna föreståndare har. —

Det verkligt ödesdigra är att följden ofta blir den, att dessa människor glömmar bort sitt ansvar för Guds verk på den plats de själva bor och blir helt fastlåsta med sina offer och sitt evangelisationsnit på annat håll. —

Är det denna verksamhet vi skall ha?

Nej, låt oss istället göra en satsning på den

lokala församlingen där varje lem är i funktion efter principen: "Först i Jerusalem... sedan intill jordens ände." —

Det finns idag unga evangelister i olika länder — även i vårt land — som har världsvida, storvulna planer i enlighet med de metoder dessa amerikanska evangelister har satt i system, men de orkar ofta inte ens lösa de egna problemen på hemmaplanet. —

Evangelistens uppgift, likaväl som lärarens, herdens och profetens, är i församlingen. Och uppgiften består först och främst i att göra de heliga skickliga att utföra sitt tjänarevärv. —

Den lokala församlingen upprättad och i funktion är Nya Testamentets lösning på alla evangelisationsproblem.

(Tal i missionskonferensen)

Donald Bergagård:

MÅLET ÄR ATT HJÄLPA

Tal i missionskonferensen

Donald Bergagård

Målet för all evangelisation bör vara att komma människor-na till hjälp. Människorna här i Sverige och människorna ute på missionsfälten är alla i behov av det budskap Gud har anförtrott oss. Missionärens uppgift är därför, helt naturligt, också att hjälpa de infödda och inte göra sig till herre över dem i något avseende. Och denna hjälp ger han dem bäst genom att inspirera dem till att själva evangelisera.

Vi har också skaror här hemma, som vi måste nå och komma till hjälp med vårt budskap — skaror av både kristna bekännare och ofrälsta, som aldrig besöker våra möten. —

Jämsidigt med ett kompakt motstånd finns också väldig längtan i olika kristna sammanhang efter det fulltoniga och frigörande budskapet. —

För min del vill jag nå in i varje kyrka och samfund för att bli dessa människor till hjälp och om möjligt också väcka upp andra ur andlig liknöjdhet och försoffning. Det behöver väl icke ligga en önskan om allians eller betyda en kompromiss att hysa sådana känslor? Dessa kyrkor, samfund och system är på intet sätt lockande för mig personligen, men jag har ett budskap som jag vet att de enskilda människorna där, indivi-

derna, folket behöver, och detta tvingar mig att göra något. —

Kommer inte de till oss måste vi försöka komma till dem på något sätt.

Vi har exempel från andra länder, som visar att präster och pastorer har fått uppleva ett dop i den helige Ande därför att det funnits bröder som gått till dem och sagt dem sanningen. — Får bara människorna göra andliga upplevelser kommer de också snart att reagera mot de felaktiga system de är knutna till. —

Det finns säkert många vägar på vilka man kan nå dessa människor. Lyckas man inte på det ena sättet får man försöka på ett annat.

Här tror jag också att den andliga litteraturen, böcker, tidningar, traktater och grammo-fonskivor kan bli oss till stor hjälp. Det kan inte bli för mycket av detta bara det har den rätta kvaliteten och syftet är rätt från vår sida. Vad vi på olika håll gör i detta avseende skall heller icke betraktas som konkurrens i arbetet, utan snarare, som ett komplement i våra gemensamma strävanden att få ut budskapet innan Jesus kommer.

Ingegerd Hallander

BRUDETÅGET

Av Ingegerd Hallander

"Vem är hon som kommer hit upp från öknen såsom i stoder av rök, kringdoftad av myrra och rökelse och alla slags köpmannakryddor..." Höga Visan 3: 6—11.

För min inre syn ser jag den fattiga bruden i främmande land. Under någon av sina resor hade konung Salomo fått syn på henne och en enda blick hade underkuvat honom. Han fann

henne "skön såsom Tirsas och ljuvlig som Jerusalem". (Höga V. 6: 3—4.) En dag sände han sin kallelse till henne att lämna allt och komma till Honom för att bli hans utvalda brud. Vägen till den konungsliga borgen var lång och besvärlig, den gick genom den brännheta och farofyllda öknen. Bruden hade sagt sitt ja till brudgummen, men hon var fattig och hade inga egna resurser och inget eget ekipage att ta sig fram på. Hon hade inte heller någon möjlighet att bereda sig och göra sig behaglig för mötet med den sto-

Ragnvi Sundström:

TRO PÅ JESUS BLIR DU OCH DITT HUS FRÄLST

Fembarnsmamma vittnar

Ja, det här är ett privat brev till mig, men jag tycker att det gott kan gå ut till läsekretsen då innehållet också är så betecknande för vad som sker runt om i landet just nu.

Anders B.

Ja, det är en ofattbar nåd att få vara med i detta underbara Gudsverk. Jag kan inte nog pris- och tacka Jesus för allt Han gjort både för oss, med oss och genom oss sedan vi fick möta Honom på nytt i denna härliga

väckelse. Jag kan nog säga att jag var positivt inställd till den från första mötet jag var med om, för jag hade en sådan oerhörd längtan att få uppleva ett nytt möte med Jesus. —

Det jag kanske inte genast var med på var handklappningen och särskilt när det var fråga om att ge Jesus en applåd. Det dröjde dock inte länge förrän jag kände det var riktigt det också — jag känner ju ett så stort behov av att få lova Jesus både till ande, själ och kropp.

Gud har gjort stora ting i vår familj sedan vi lät oss gripas av denna väckelse. Både Roine, Ivan och Johan har blivit döpta i den Helige Ande och Gerd, Jan-Olof och jag underbart förnyade. Vi har också alla förnummit Jesu kallelse ut till ett

mera intensivt själavinnararbete. —

Det sista stora bönesvaret kom den 30 december, då Ulla-Britt blev härligt frälst och sedan döpt i vatten påföljande dag. Vi har det så underbart tillsammans. Ulla-Britt fick uppleva Jesus på ett härligt sätt och hela hennes varelse utstrålar glädje och harmoni. Hon har redan börjat vittna för sina kamrater om sin frälsning och jag tror att hon skall bli till stor välsignelse för dem. —

Vi vet att Jesus kommer snart och vi har en gemensam längtan i våra hjärtan att få vinna själar för Jesus den korta tid som är kvar.

Gud hör bön, tack och lov!

Fridshälsningar från hela familjen

re konungen. Salomo hade dock i sin vishet och kärlek tänkt på allt. Han hade låtit göra åt sig en praktbår av virke från Libanon och den var inredd i kärlek av Jerusalems döttrar. Där fanns ryggstöd av guld och sidostöd av silver, ja allt vad bruden behövde. Det var gåvor från brudgummen, dyrbar myrra, olja och vällyktande kryddor av alla slag. Det var bara för henne att stiga in och vila i trygghet under färden och fröjda sig över inredningen. Hon hade nu också fått möjlighet att bereda sig för mötet med brudgummen.

”Se det är Salomos bärstol. Sextio hjältar omgiva den utvalda bland Israels hjältar. Alla bära de svärd och äro väl förfarna i strid. Var och en har sitt svärd vid sin länd till värn mot nattens faror” (vers 7—8).

Ett sällsamt brudetåg drar fram genom den torra och ofruktbara öknen där vilddjuren smyger omkring. I stoder av rök, kringdoftat av myrra och kryddor av alla slag. Konung Salomos praktbår, buren av starka hjältar. Denna syn har jag vid flera tillfällen sett i min

ande, som en televisionsbild på mitt hjärtas TV-ruta.

Det går en underbar brudeväckelse fram genom denna världens öken i dag. Det är Guds kallelse till dig, som vill vara en brudesjäl. Lammets bröllop är nära, du kan få stiga upp i nådens praktbår. Den himmelska livvakten ser till att du kommer oskadd fram. Vägen är svår och farorna många, men du kan känna dig trygg om du förbliver i Guds nåd. Snart lyf- ga höjderna och du får stiga in i hela ekipaget upp till de eviga i Lammets bröllopssal.

ISRAELS STAMFÄDER V

Bibelstudium

av Vilho Soinionen

"Dig Juda, dig skola dina bröder prisa, din hand skall vara på dina fienders nacke, för dig skola din faders söner buga sig. Ett ungt lejon är Juda, från rivet byte har du dragit ditupp min son. Han har lagt sig ner, han vilar som ett lejon, såsom en lejoninna — vem vågar oroa honom? Spiran skall icke vika ifrån Juda, icke härskarstaven ifrån hans fötter, till dess han kommer till Silo och folken bliva honom hör-samma. Han binder vid vinträdet sin åsna, vid ädla rankan sin åsninnas fåle. Han tvås sina kläder i vin, sin mantel i druvors blod. Hans ögon är dunkla av vin, hans tänder vita av mjölk." 1 Mos. 49: 8—12.

Juda hade fjärde plats i brödraserien, men senare steg han framom Ruben och blev mäktig i sina bröders skara. Då Matteus evangelium nämner om Jesu stamtavla, är Juda placerad på första plats. Jesus härstammar ju från Juda, efter köttet. —

Till sin natur var Juda mycket beslutsam, stark och energisk. Han var även rättvis och hade en gång velat rädda Josefs liv, genom att föreslå, att de skulle sälja honom till de ismaelitiska köpmännen. Han bekände även brottet med frimodighet.

Han var tillräckligt man för att bekänna sitt och sina bröders brott. Då de andra bröderna drog sig undan, steg han fram och sade: "Gud har funnit dina tjänares missgärning."

I Juda fanns styrka och ärlighet i alla situationer. Därför blev Juda Jesu Kristi stamfader. Konungadömet kom även ur Juda och även Han som var det lejon, vilket krossade ormens huvud.

På Patmos sades det åt Johannes: "Gråt icke, se lejonet ur Juda stam, telningen från Davids rot hur vunnit seger, så han kan öppna bokrullen och bryta dess sju insegel." Upp. 5: 5.

Juda var ett ungt lejon, en lejoninna, som dragit upp från ett rivet byte — vem vågar störa honom?

"Din hand skall vara på dina fienders nacke."

För hur många kristna är det inte helt annat än för Juda. Fienderna är i deras nacke. Jesus sade: Om saltet mister sin sälta, duger det inte till annat än att kastas bort och trampas ned av människorna. Matt. 5: 13. Just på detta sätt har det gått med mångas kristendom. Juda var en man, vars hand var på fiendernas nacke. Han

var även segrare i sitt eget liv. "Han har lagt sig ner, han vilar såsom ett lejon."

Jag har lagt märke till, att det finns tre olika sorters kristna, vilka vi kunde likna vid djur. Guds ord talar nämligen ibland i liknelser och i Hosea står det om Efraim, att han är som en hemtam kalv som fann behag i att gå på logen. Hos. 10: 11.

HUNDEN har den egenskapen, att den alltid skäller på andra. Likadant är det med somliga kristna, vilka riktigt har en speciell "gåva" till att se fel hos andra, samt att tala illa om, att baktala sina medvandrare.

KATTEN är egen i det, att den alltid slickar sig själv. Genast den lagt sig ner börjar den slicka. Likadant gör även en del kristna. De cirklar alltid omkring sig själv. Om någon stryker dem med hårs, spinner de bara förnöjt, men stryker man mothårs, spottar och fräser de.

LEJONET som ligger är en mäktig syn. Jag har sett liggande lejon i djurparker. En gång fäste jag mitt intresse vid ett lejon i Köpenhamns Zoo. Det var en lejoninna som låg där. Då kom dit en liten pojke med en lång stör och ville reta upp denna djurens konung. Då tittade detta stolta djur en gång helt flyktigt på pojken, varefter det återigen lyfte sin blick. Detta mäktiga djur var inte alls intresserad av pojkens retsamhet. Lejonet såg ut att leva i en helt annan värld, det såg långt bort.

Juda var ett ungt lejon, ett lejon som lagt sig till vila. Den troende, som är en sådan själ, bryr sig inte om småpojars retsamhet, utan lyfter sin blick och skådar fjärran. Småpojkar har alltid funnits, som vill retas, egga upp. Då Elisa en gång vandrade på denna jord, kom småpojkar emot honom ropande: "Kom upp flintskalle, kom upp flintskalle."

Dessa småpojkar finns på allas våra vägar. De är dessa SMÅSJÄLADE människorna. Om vi är lika Juda, då kan vi lyfta upp våra blickar och skåda över dessa småpojkar och liksom Moses få se segerlönen. Vi ser långt.

Nu om någonsin behöver vi dessa kristna, vilkas blickar är höjda bort från denna jord. Bort från småpojarna. Låt dem retas och baktala. Lyft upp dina ögon och se, att din Herre kommer. Allt som finns på denna jorden skymmer vår blick och gör vårt sinne bittert och deprimerat. Vi blir själar, som endera ser bara andras fel, eller som ser bara oss själva.

Kom ihåg, Juda var som ett ungt lejon. Han har lagt sig ner, han vilar som ett lejon, som en lejoninna — vem vågar störa honom?

Forts. i nästa nr.

VÄCKELSEN

fortsätter i

GÄVLE – SANDVIKEN

"Frukta icke, du lilla hjord; ty det har behagat eder Fader att giva eder riket." Luk. 12: 32.

Detta bibelord ljöd inom mig, då jag kom hem från vår senaste dopförrättning. Hjärtat var fyllt av glädje och tacksamhet till Jesus över att få se de nyfrälstas förvandlade anleten och höra dem prisa Gud.

Det är förunderligt med Jesus! Han tar ingen hänsyn till vad den stora massan tänker om oss. Inte heller väntar Han på godkännande från den religiösa världen för att få verka bland det enkla Maranatafolket. Han tar inte råd av någon. Nej, Han följer sina egna lagar, ty det her BEHAGAT HONOM att utvälja det svaga och bruka det som ingenting är, för att HAN ska kunna få den ära, som rätteligen tillhör Honom.

Jag vet, att om vi ger stort rum åt Jesus i mötena och i våra egna liv, då kommer Han att ännu mer uppenbara sina gärningar ibland oss. Jesus har inte förändrat sig och Han KAN INTE förändras. Visshe-

ten om att HAN LÄNGTAR att få visa vad Han förmår göra, sporrar oss att ännu mer gå in i bönekampen. Där — renade i blodet, överlåtna åt Hans vilja — vill Han utrusta oss och skickliggöra oss, så att vi kan inta vår plats i ledet och bli Kristi stridsmän. Fienden är vred, när han får lov att släppa sitt grepp över själarna. Kampen är understundon intensiv, men JESUS är med i striden, och då behöver vi inte frukta. Nej, Han skall föra oss fram i segertåg!

Vi är tacksamma till Jesus för vad som har skett här i Gävle-Sandviken den sista tiden. Vi har verkligen fått uppleva, att vår Gud är en trofast och bönhörande Gud, som kommer de sina till undsättning. Gud har bekämt sig till verket. Själar har blivit frälsta och andedöpta, Guds folk har fått vederkvickelse och förnyelse till troslivet. Ofrälsta har även sökt sig till de enskilda mötena och där upplevt frälsning.

Nyligen hade vi glädjen att få

Nils Gustavsson

besök av broder Helge Bernts-son, som stannade hos oss drygt en vecka och hade bibelstudier. Han har fått vara till stor välsignelse och hjälp. Han har läst Ordet för oss, undervisat, förmanat och uppmuntrat oss att vandra vidare i Jesu efterföljd.

I ett av dessa möten hade vi dop här i Gävle. Helge Bernts-son tjänade som dopförrättare. Lokalen var alldeles fullsatt. Både i början och slutet av mötet fick vi bedja med syndare. Redan samma vecka var det dags att på nytt ordna till dop, nu i Sandviken. Denna gång döpte Nils Gustavsson.

Birgit och Nils Gustavsson flyttade till Gävle i höstas för att tjäna Gud i församlingen här. Vi är glada över denna förstärkning i arbetet och önskar dem Guds rikaste välsignelse.

Vi tror på seger, därför att striden är inte vår, utan Herrens. Det är HANS ära det gäller!

"Gud vare tack, som giver oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!" 1 Kor. 15: 57.

Solweig Oscarson

Från dopet i Sandviken den 29 januari 1966.

"Välsignad den dag då jag sänktes så vitklädd i dopvattnet ner. Då syndig lekamen fördränktes att aldrig få uppstiga mer. Av kärlek till Kristus jag tvingats att lämnat allt världsligt jag bar. Men det var i sanning välsignat ty friden i hjärtat blev kvar."

Bilden från ett logmöte 1965

NORRLÄNSK STORSAMLING I KÄRRSJÖ OCKSÅ I SOMMAR

Vi är glada att även i år få hålla vår Norrlandskonferens. Med glädje minns vi vad som skedde under förra sommarens möten. Vi samlades till två bibelstudier kl. 12 och 15 där undervisningen om de gamla bibliska sanningarna grep åhörarnas hjärtan, det var tårar och jubel, förkrosselse och bön, visionen i våra hjärtan blev klarare och alla kände att Gud vill någonting nytt.

Varje kväll var det väckelsemöte och budskapet om frälsning och frigörelse från syndens

makt gick ut till de stora åhörarskarorna. Många upplevde befrielse från fruktan, vanmakt och sjukdom, tack och lov.

Då vi även i år har möjlighet att samlas några sommandagar gör vi det med glädje och förvissning att den Jesus vi tjänar skall möta med många till frälsning, frigörelse, Andens dop, hälsa till sjuka kroppar och en Andens förnyelseväg som skall sätta väckelsefolket i rörelse.

Vi hälsar dig välkommen i Jesu namn.

Eric Gunnar Ericsson

Norrlandsveckan i Kärrsjö

på Gunnar Erikssons loge tiden 9—17 juli.

Bibelstudier och bön under dagarna. Varje kväll väckelsemöte. Många fria vittnen deltar i undervisningen.

Fina tältplatser finns samt möjligheter till inkvartering och mat för den som önskar detta. Sänd in din anmälan skriftligt till

Evangelist Eric Gunnar Ericsson, Engelbrektsgatan 29, Borlänge

Jesus styr min farkost

"Allt som är fött av Gud, det övervinner världen."

Efter att ha varit en hemlig avfälling i över ett år fick jag komma tillbaka till Jesus. Han löste mig och nu får jag vandra glad i Kanaans land. Av nåd har jag också fått stiga ner i dopets grav och sedan också fått taga emot ett dop i den Helige Ande. Tack och lov!

I fem år var jag sjuk och svag. Men en dag på mitt arbete då jag häftigt insjuknade sade jag till Jesus: Om Du helar mig nu skall jag gå ut i Din tjänst. Och, halleluja, Jesus grep in och botade mig.

Jag har nu varit med på bibelskolan i Stockholm. Det är kamp, men också underbart.

Jesus styr nu min farkost mot himlens land. Blir vägen lång sjunger jag en sång.

Min käre vän, du skall komma till Jesus. Han kommer snart tillbaka och då måste Du vara redo.

Vaiet Möller

H. Hallander :

HUR ENHETEN BEVARAS

Det är viktigt att göra ett samlat intryck utåt med vårt arbete, därför kan man icke nog betona den inre endräktens betydelse. Om det finns anledning att säga att vi inte är fullt eniga, så har vi gett våra motståndare ett vapen, med vilket de skall slå oss i huvudet. Det var säkert ej utan orsak Paulus skrev till församlingen i Efesus: "Vinnläggen eder om att bevara Andens enhet", Ef. 4: 3.

Människor kan inte *skapa* Andens enhet — det kan bara Gud göra med sin Helige Ande — men vi kan vinnlägga oss om att *bevara* Andens enhet.

Man kan se saken från olika sidor fastän man har samma kärlek till Jesus och till Guds verk. Jag tycker det är underbart att bröderna på detta sätt kan samlas och *öppet* tala om Guds

Sven Karlsson :

BÖNEN GER VIDGAD VISION

Det är genom församlingen och de gåvor och tjänster Gud där satt, som Gud vill förverkliga sina planer och sitt eviga rådslut, framhåller Paulus gång

på gång. Frågan gäller då om vi, som lemmar i denna kropp vill ställa oss till hans tjänst och förfogande. — Gud söker villiga *tjänare och arbetare* — inga herrar och prelater. —

Blir vi Guds tjänare blir vi också lemmar *varandra* till tjänst med gåvor och olika förmågor i såväl större som mindre sammanhang. —

För Paulus hade Gud genom sin Ande uppenbarat vad han ville med församlingen. På knä inför Fadern hade aposteln fått

E. G. Eriksson :

NÅDEN GÖR OSS SKICKLIGA

Vi har alla en kallelse av en eller annan art. Den största svårigheten att fullfölja den är vår känsla av bristande förmåga. Om jag bara hade den eller den förmågan då skulle jag kunna tjäna Gud, säger många.

Om vi vill taga emot Guds nåd skall detta hjälpa oss att förverkliga vår kallelse. Paulus

säger: "Genom Guds nåd är jag vad jag är, och hans nåd mot mig har icke varit fåfäng, utan jag har arbetat mer än de alla — dock icke jag, utan Guds nåd, som har varit med mig." 1 Kor. 15: 10.

Det viktigaste är alltså att Guds nåd är med. Vad vi än sysslar med — om vi ger ut en tidning, skriver en bok, håller en mötesserie, om vi går ut som missionär, eller är ett vittne om Jesus på den plats vi står i vardagslivet — går det härligt igenom om Guds nåd är med oss.

Det kanske dock är svårare

verk. Skulle vi i någon fråga ha olika tankar, så har Paulus en bra lösning också på det problemet, han säger: "Om ni i något stycke hava andra tankar, så skall Gud giva eder klarhet i detta." — Han säger inte att det går lika bra fastän meningar och tankar är delade, nej: "Gud skall giva eder klarhet", säger han.

Skall Andens enhet bevaras måste vi alla söka efter klarhet och ljus genom Ordet och Anden och då skall Gud också leda oss rätt. Halleluja!

Det är också mycket viktigt att vi är noga med det vi säger och gör. Ett obetänksamt ord i negativ riktning kan åstadkomma mycket oro och förvirring i obefästa människors sinnen och föra dem bort från det väsentliga: att söka Jesus, Hans kraft och fullhet för att bli själa-vinnare.

Det finns människor vars tal är som ett brev med svarta kanter. Det åstadkommer bara sorg, oro, förtvivlan och smärta. Man har aldrig något gott att säga — allt är negativt. Sådana människor vinnlägger sig då inte om att bevara Andens enhet. Hur mycket split, kritik, misstänksamhet och misstro har de ej istället åstadkommit. —

Nej, låt oss istället sända iväg vårt budskap till våra medmänniskor på himmelrikets guldkantade lyxblanketter. Du har flera att välja på. Där finns Nådens sol, Löftenas stjärnbeströdda himmel och Kärlekens röda rosor bland andra. Använd dem! Du skall se vilken glädje, tacksamhet och uppbyggelse du åstadkommer. Och du hjälper till att bevara Andens enhet.

En endrätting församling har stor slagkraft och är maktfaktor i andevärlden.

dessa uppenbarelser. På knä i enrum med Gud skall också vi få den rätt visionen om vad Gud vill göra genom sin församling i vår egen tid. Då skall han säga oss vad han fordom sade till sitt folk genom profeten Joel: "*Frukta icke du land, utan fröjda dig, ty stora ting har Herren tagit sig före!*" Halleluja!

Här finns svaret på alla våra frågor.

Får vi en vidgad vision och uppenbarelse om vad Gud vill, kan och förmår, då smälter alla

våra problem bort till ett intet — våra problem som enskilda, som församlingar och som väckelse. —

Gud har stora planer och stora resurser. —

Dessa tre bröder är äldste i Maranataförsamlingen i Stockholm. Här är i sammandrag deras inlägg vid missionskonferensen.

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer den 1 och 15 varje månad.

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Redaktionskommitté
DONALD BERGAGÅRD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren.-pris kr. 21: — pr år,
11: — pr halvår: 5: 50 pr
kvartal.

För pren. pg 57 16 20

för många att bli skickliggjorda genom nåden, än att förvärva sig ett visst kunnande exempelvis genom övning. Det är för många lättare att lära sig spela ett visst instrument, att utbilda sin röst och skaffa sig en fin utbildning på andra områden, för att på så sätt skickliggöra sig, än att mottaga nåden och genom den bli skickliggjord för tjänsten. —

Gud vill giva oss så mycket nåd utöver den frälsande nåden att vi kan giva ut åt andra människor som behöver nåd till frälsning, nåd till ett dop i den

Helige Ande och till helbrädgagörelse — till detta är vi ju kallade. Vi skall vara "detaljister" i nåd, som genom vår förbindelse med den stora nådeskällan, får förmedla nåden till vår omgivning. —

Om vi lär oss spela ett visst instrument, eller skall lära oss något annat, så betyder vårt kunnande att vi höjer oss över dem, som inte kan det vi lärt oss. När det gäller att mottaga nåden till skickliggörelse så råder ett motsatt förhållande. För att få mottaga nåden måste vi krypa ner under alla andra.

"Den ödmjuka giver han nåd", säger Guds ord. Det är detta som för många är så svårt. —

När det gäller vårt samarbete behövs det också mycket nåd, om vi ska kunna lösa de uppgifter vi har gemensamma. Men, pris ske Gud, det finns en överflödande nåd. Det finns uppgifter vi måste hjälpas åt med — vi kan inte lösa dem utan varandras hjälp. Det berättas i Apostlagärningarna om Barnabas att då Paulus första gången kom till Jerusalem efter sin omvändelse och där mötte

Forts. på sid. 14.

Upplevelsen av den väckelsevåg, som nu bryter fram också över vårt land är, för mig personligen i första hand, ett ställningstagande och ett närmande till Jesus. —

Det fanns en tid i mitt liv, som kan uttryckas med orden: "Jag sökte Honom, som min själ har kär; jag sökte Honom men fann Honom inte." — Då blev jag varse att jag befann mig bakom en vägg — jag satt bakom ett galler. Jag blev förskräckt — jag var en fånge! Ändå hade jag här upplevat en frälsning så underbar att jag kunde säga: Min vän, Jesus, är för mig ett myrragömmе, som jag bär i min barm. Ja, ljuvlig är Jesus! Här hade jag upplevat Andens dop och dess frukter och kunde säga: Såsom ett äppelträd bland vildmarkens träd är min vän. Ljuvligt är mig att sitta i dess skugga och söt är dess frukt för min mun. I vinsalen har Han fört mig in och Kärleken är Hans banér över mig.

Men nu stod min vän där bakom min vägg, blickade in bakom mitt galler och begynte tala till mig: Stå upp min älskade och kom hitut! —

Och nu har jag kommit hitut och jag sjunger med fåglarna:

Helge Berntsson:

MIN VÄN JESUS

Hit ut! Hit ut! Här är härlig doft! Hit ut! Hit ut! Här är ren luft! Hit ut! Hit ut! Herren är nu här! Vännen kär! — Och fikonsträdets frukter begynna att mogna. Tiden har kommit då vintråden skall skäras och kärvar under jubel hemåt bäras. —

Jesus är en vän man kan lita på. —

Pålitlig — det är en värdefull egenskap i en tid då vi upplever det som är skrivet: Var och en tage sig till vara för sin vän, och ingen förlite sig på någon sin broder.

Jesus lyfte sin häl när Han krossade ormens huvud på Golgata och vann en evig seger. Men själv fick Han då uppleva något av det smärtsammaste som finns, när en av Hans närmaste vänner förrådde Honom. — Ja, också min vän, som jag

litade på, han som åt mitt bröd, lyfter mot mig sin häl. — Du som av mångens häl har blivit en förtrampad träl: kom hit ut och upplev att Jesus är en trofast vän. En vän att lita på i sorg, sjukdom och frestelser. — Nu blåser morgonvinden, skuggorna flyr och Jesus är hos de sina och botar de sjuka, plågade och fruktande. —

Friheten härute, att ströva omkring på de kassiadoftande bergen, är ingen frihet utan ansvar. Det finns många vildoxar, som har kolossal kraft synes det. Men kan du lita på honom, då ju hans kraft är så stor? Kan du betro åt honom ditt arbets frukt? Överlåter du åt honom att föra hem din säd och att hämta den tillhopa till din loge? —

Vännen Jesus är värd all vår kärlek.

Det berättas om Jonatan och David att Jonatan var David mycket tillgiven och att hans hjärta fäste sig vid honom så att han hade David lika kär som sitt eget liv. Fördens skull tog Jonatan av sig sin mantel, svärd, båge och bälte och gav det till David. Men Jonatan lämnade ej sin plats hos sin avfallne fader — detta blev hans död. —

Glöm inte bort

Midnattsropets tidningsmission. Under tiden 14 jan. — 14 febr. 1966 har 4.455 gratis. utdelats. Till fångelser, sjukhus, ålderdomshem, ungdomsgårdar har den gått ut och till hundratals hem i hela landet.

Sänd din gåva.

POSTGIRO 57 16 20

JAG VAR JEHOVAS VITTNE

Jag var ett Jehovas-vittne, men Jesus löste mig från den tråldom detta fört mig till.

Varje Jehovas vittne måste

inlära vissa lärosatser och sedan, med tidningar och böcker gå från hus till hus, för att tala om den levande Guden Jehova. Sedan skall man också noggrant bokföra dem man besöker och vad man hos dem har placerat av tidningar och annan litteratur. Dessa uppgifter uppförs sedan på kort och varje Jehovas vittne måste varje månad sända in dessa rapporter till högkvarteret. —

Så fortgick mitt liv i tre år. —

Det var tomt i mitt hjärta på kvällen efter slutat arbete och

Min vän, älskar du Jesus så skall du inte bara lämna ut åt Honom din stolthetsklädnad och dina prestigeväpen, utan du skall gå ut till Honom utanför lägret. Du är kallad att äga Hans kärlek, men också till att bära Hans smälek. — Utanför väggen, gallret, utanför lägret, där väntar dig Jesus. —

Min vän är strålande vit och röd, härlig framför tiotusen. Hela Hans väsen är ljuvlighet! Ja, sådan är min vän, sådan är min älskade — sådan såg jag Honom då jag lydig Hans kallelse gick ut till Honom. Vaktarna hade ej sett Honom, men jag fann Honom likväl, och det blev min hjärtefröjdsdag. Ja, kärleken är stark — starkare än döden. Dess glöd såsom elds-glöden. Kristi kärlek tvingade mig att gå ut till Honom. —

Att uppleva Jesu vänskap är att vara Hans förtrogne. Det innebär att leva i förtrolighet med Honom som är Syndares vän. Ljuvlig förtrolighet! Var finner man detta i världen? Nej, det finner man bara hos Jesus — utanför lägret, vid Golgata, vid Korset, i Ordet, i Tacksägelsen och Tillbedjan!

"Om någon icke har Herren kär, så vare Han förbannad."
"MARANATA!"

JESUS helar från magsår

Jesus Kristus är densamme igår och idag, så ock i evighet. Hebr. 13: 8.

Då jag läst i Midnattsropet så gripande om hur Jesus frälsar och botar sjuka som fordom, har jag känt mig manad, att till Jesu ära, tala om hur underbart Han botade mig från magsår för snart sex år sedan. —

Jag gick med blödande magsår och blev svagare för varje dag och till slut blev jag lig-gande. Jag var till slut så svag av blodförlust att jag såg allt omkring mig som i en dimma. Några dagar var jag i tvivel och misströstan, och tyckte mig vara övergiven av Gud. Då var det plötsligt i mitt inre som om någon frågat, om jag av allt mitt hjärta ville höra Jesus till. Och jag svarade, att jag hellre lämnade allt annat, men kontakten med Jesus ville jag aldrig förlora. —

Gud är trofast. Han överger icke den som vill förtrösta på Honom. En underbar frid, vila

och trygghet kom till min själ fastän sjukdomen var svår ägde jag ändå en underbar vilja i Gud.

Jag ville ej till något sjukhus för att opereras. När några tro-ende vänner bad för mig fick jag visshet om att något skulle ske och att Jesus skulle låta mig slippa komma till sjukhuset. —

Med ens skedde något med mig.

Dimman försvann och allt blev klart omkring mig. Liv och kraft strömmade till mig. Jag steg upp. Jag grät av tacksamhet och prisade Jesus. Jag var helad och det håller än. All äran skall Jesus ha. —

Du som läser detta enkla vittnesbörd och är sjuk på ett eller annat sätt: Kom ihåg att Gud är god. Du skall hålla ut i prövningen. Allt skall samverka till det bästa. Job 33: 23—30, 36: 15, 19.

Anders Berntsson

lika tomt på morgonen. Jag frågade mig ofta om detta var det verkliga Gudslivet och om det jag sysslade med var det Gud ville att jag skulle göra. —

Detta fortgick till dess jag för två år sedan kom till Stockholm och en kväll hamnade på Hötorget, där ett möte just pågick. —

Där fick jag höra ett förlösande evangelium om Jesus i vittnesbörd, sång och musik och förkunnat av en skara ungdomar som strålade av glädje. Genast kände jag att detta var

vad jag behövde uppleva. När mötet var slut, och man inbjöd till samtal och förbön i Viktoriasalen gick jag genast dit. Jag fick ett mycket värdefullt samtal med Arne Imsen och jag lovade att återkomma nästa möte. —

När jag var på väg hem kände jag en sådan längtan i mitt hjärta efter att få uppleva denna frigörelse och glädje, att jag inte orkade vänta till nästa möte. I min nöd började jag på en gång ropa till Gud om nåd och förlossning för min bundna

och förtorkade själ.

Och Gud hörde mitt rop, såg till min längtan, och jag fick möta Jesus. —

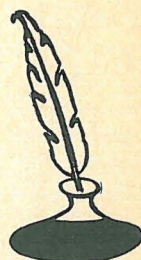
Efter detta har jag haft en underbar frid och glädje i min själ och fri från yttre tvång får jag nu tjäna Jesus genom att vittna om Hans härliga frälsning var jag befinner mig.

Till dig, min ofrälste vän, som läser dessa rader vill jag säga: Jesus kan fylla all din längtan, rena din själ och läka ditt sargade hjärta.

Bengt Pettersson

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet.

Jag tycker tidningen är i stort sett bra, den är välkommen och jag läser den gärna. Så vitt jag kan bedöma, har den ett angeläget budskap till vår samtid, ja, den motsvarar rent av sin titel Midnattsropet. Jag önskar den all framgång.

Tack, ungdomar, för edra frimodiga vittnesbörd. Och ni, som

blivit frälsta genom denna väckelse, må Jesu nåd och kraft och frimodighet vila över eder. För budet om Jesu snara tillkommelse i ödmjukhet vidare! Gud välsigne er alla.

De övervunno alla för Lamets blods skull och för sitt vittnesbörds ords skull, ty de hava icke så älskat sitt liv att de drogo sig undan döden. Uppb. 12: 11. —

Låt oss inte bry oss om världens hån och förakt, det skall endast giva kronan en klarare färg, när frälsta ur striden vi går. Även er som på olika sätt är lärare i Maranata-väckelsen, önskar jag att ödmjukhet och välsignelse skall vara med eder. Själv har jag ej ännu varit i tillfälle att vara med på något av edra möten.

Wiktor Hertwig

NÅDEN GÖR OSS SKICKLIGA...

Forts. fr. sid. 11.

vissa svårigheter, tog denne sig an honom — tog hand om honom och hjälpte honom tillrätta. Och när förföljelserna blev för svåra mot Paulus hjälpte Barnabas honom att fly till Tarsus. Längre fram berättas det också om hur Barnabas lämnar det härliga verket i Antiokia och far till Tarsus för att söka upp "missionärskandidaten" Paulus, för att sedan föra honom till församlingen i Antiokia. Och när Paulus varit där ett år, så hände sig att medan man fastade och bad sade den Helige Ande: Avskiljen åt mig Barnabas och Paulus för det verk som jag har kallat dem till! —

Det är församlingen som är den rätta platsen för deras fosteran och skickliggörande som har Guds kallelse för ett speciellt uppdrag. Och det är ifrån församlingen de skall sändas ut, i enlighet med vad som skedde med Paulus och Barnabas i Antiokia. —

KÄNNER DU VÄRDET AV DITT LIV?

Jag blev frälst den 23 februari 1965. Det blev en vändpunkt i mitt liv — en övergång från död till liv.

Du som läser dessa rader skall också betänka att du är en evighetsvarelse och att du en gång skall göra räkenskap inför Gud för ditt liv. —

Innan jag blev frälst levde jag i den föreställningen, som tyvärr många människor gör, att var och en blir salig på sin

tro. Min aftonbön läste jag alltid, det kunde jag inte låta bli. Och varje kväll bad jag: Gud led mig på en rätt väg! — Och Gud hörde min bön — det gör Han alltid. Bönesvaret var kanske inte riktigt det jag tänkt mig. — Gud väckte upp mig ur min sömn och jag började tänka på evigheten och hur värdefullt vårt liv är från evighetssynpunkt. Det blev en hemsk tid jag fick uppleva, men det ledde mig till frälsning. Jesus tog mig i sina armar och välkomnade mig hem, alldeles som den förlorade sonen kom, fick också jag komma.

Vi når inte Gud med vårt förnuft och inte heller med våra goda gärningar, nej, Jesus måste få komma in i vårt hjärta. Då blir allting nytt. Du kan också bli en ny skapelse i Kristus Jesus. Då får du en levande vision om vad Jesus förmår.

Gud älskar oss människor och Han vill äga oss helt.

Jesus kommer!

Anne-Charlotte Kalén

"OPERATION MIDNATTSROPET"

Ofta, ofta får vi mottaga bevis för att Midnattsropet är till stor välsignelse. Naturligtvis finns också många motståndare till tidningen, men deras förakt drunknar i den väldiga kör, som prisar Gud för Midnattsropets frigörande och väckande budskap. —

Midnattsropet till varje hem i Sverige, är en paroll värd att beakta och med förenade krafter så är detta mål icke omöjligt att nå. —

Vi här på redaktionen kan dock inte hinna med att besöka så många hem för att sälja eller dela ut Midnattsropet. Vi tackar därför Gud för alla tidningens kommissionärer och ombud, som troget hjälpt till. Alla är vi länkar i en lång kedja av själavinnare. Vi vet också att ännu skall många själar räddas genom Midnattsropets budskap. Midnattsropet behöver din insats på detta område — är helt beroende av den. Och det är vår dagliga bön att Gud skall få taga ut många, många fler medarbetare till detta verk.

Du, som läser detta, kan också bli en själavinnare och bidra till väckelsens utbredning genom att göra något för Midnattsropet på den plats du bor. — Med nästa månad påbörja vi åter ett nytt kvartal — det är en lämplig tidpunkt för att börja en insats.

Vill du bli kommissionär? Fyll då i kupong nr 1. Önskar du utnyttja förmånserbjudandet om gåvoprenumerationer? Fyll i kupong nr 2.

Kupong 1

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag önskar bli Midnattsropets kommissionär och av varje nr få mig tillsänt ex. till dess jag meddelar ändring. Jag erhåller 50 % rabatt och insänder betalning varje månad.

Namn

Adress

Postadress

Kupong 2

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag vill utnyttja förmånserbjudandet till gåvoprenumeration. Till årets slut prenumererar jag på Midnattsropet åt nedanstående 5 personer för ett gemensamt belopp av 55: — kr.

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Jag önskar omedelbart få mig tillsänt inbetalningskort på kr. 55: —.

Namn

Adress

Postadress

UNDERVISNING I ALLA STYCKEN

"Predika ordet, träd upp i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, förmana med allt tålmod och med *undervisning i alla stycken*." 2 Tim. 4: 2.

Det fanns tydligen redan på Paulus tid en benägenhet att favorisera vissa delar av Guds ord och utesluta andra sektorer. Det är därför aposteln finner det nödvändigt att uppmana till undervisning i *alla stycken*. —

Vi som predikar får ej söka tillfredsställa en viss kategori av människor — vi måste undervisa i alla stycken. Själv har jag ofta fått bedja till Gud att gå tillrätta med mig på denna punkt. —

Det finns sanningar i Guds ord som vi så lätt förbiser i vår undervisning. Vi förkunnar Guds godhet och barmhärtighet, men glömmer hans stränghet och helighet. Vi undervisar gärna om glädjen i frälsningen, men talar sällan om den sorg som är efter Guds sinne. Andens gåvor har ofta stort utrymme i vår predikan, men alltför sällan hålls predikandet om Andens frukter. Vi talar ofta om frigörelse i Kristus, men ger ett allt för knappt utrymme åt helgelseförkunnelsen.

Undervisning i *alla stycken*...

Det här gäller också för dem som *hör* Ordet.

Jag har ofta mött människor som gärna lyssnar till en förkunnelse, som ger anledning till lovprisning och jubel, men som ställer sig helt oförstående till ett budskap om helöverlåtelse och ett helgat liv. — Och motsatsen möter man lika ofta. Talar jag så att folk gråter och blir tillintetgjorda och förkrossade i sina hjärtan, då är man nöjd med förkunnelsen, men skulle budskapet åstadkomma glädje och fröjderop, då ställer man sig mycket kritisk. —

Det går så lätt för dem som lyssnar till vår undervisning att skaffa sig en bestämd föreställning om hur en Herrens tjänare skall uppträda och undervisa. Kommer sedan någon annan och avviker från detta beteende och förkunnar andra sanningar från Guds ord, som Gud gjort levande för hans hjärta, möts han ofta av en pinsam tystnad och en öppet visad motvilja för sitt budskap. Så skall det icke vara. — Är det en undervisning från Guds ord skall vi alltid taga emot den, även om den korregerar alla tidigare uppfattningar i den fråga det gäller. —

Och vi som undervisar — låt oss frambära allt Guds ord — undervisa i alla stycken.

Arne Imsen

BUDSKAPET SKALL UT!

För att göra det möjligt att sprida

Väckelselitteratur i massor

kommer här ett förmånserbjudande
gällande 7 st. mycket värdefulla böcker

Sätt ett kryss i rutan för önskad bok.

Klipp här

Till *MIDNATTSROPET*, Surbrunnsgat. 60,
STOCKHOLM VA.

Sänd mig mot postförskott de böcker jag
prickat för. Priserna gäller med oms.

Arne Imsen:

- ☐ *HAR LEWI PETHRUS RÄTT?*
Häft. Förr 3: —, nu 1: 25.

- ☐ *I VÄRLDEN MEN ICKE AV VÄRLDEN*
Häft. Förr 6: 50, nu 3: —.

Aldor Pettersson:

- ☐ *UNDER SYDKORSETS HIMMEL*
Inb. Förr 18: —, nu 9: —.

Gustaf Roberth:

- ☐ *I KONUNGENS GEMAK*
Inb. Förr 9: 50, nu 3: —.

Osvald Smith:

- ☐ *STRID FÖR SANNINGEN*
Inb. Förr 8: 50, nu 3: —.

Oskar Lind:

- ☐ *GLIMTAR AV GUDS UNDER*
Inb. Förr 14: —, nu 8: —.

Bertil Akesson:

- ☐ *EN GUDSFÖRNEKARE BLIR FRÄLST*
Inb. Förr 8: 50, nu 2: 50.

Namn:

Bostad:

Postadress:

MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

HERRENS TILLKOMMELSE

Hur vi kan påskynda den

Guds ord säger mycket bestämt att vi kan påskynda Guds dags tillkommelse. "Eftersom nu allt detta går till sin upplösning, hurudana bören icke I då vara i helig vandel och gudsfruktan, medan I förbiden och påskynden Guds dags tillkommelse." 2 Petr. 3: 11—12.

Hur kan detta då ske?

Skriften talar mycket tydligt om för oss att Israel skall uppleva frälsning i samband med Jesu tillkommelse. Detta sker i sin tur icke förrän "hedningarna i fulltalig skara hava kommit in." Rom. 11: 25.

Vi kan genom ett ökat själavinnarenit bidra till att denna skara snabbt blir fulltalig och således på detta sätt påskynda Jesu tillkommelse, ty då skaran är fulltalig kommer Jesus.

Det är denna sak vi så starkt möter i liknelsen om det stora gästbudet: "Då sade Herren till tjänarna: Gå ut på vägar och stigar och nödga människorna att komma hitin, så att mitt hus bliver fullt." Luk. 14: 23.

Guds ord säger också vad resultatet blev: "Och tjänarna gingo ut på vägarna och samlade tillhoppa alla som de träffade på, både onda och goda, och bröllopssalen blev full av gäster. Matt. 22: 10. Och då kom Konungen, vers 11.

När skaran är fulltalig vet vi inte. Vi kan inte räkna de millioner som genom århundradena svarat ja till kallelsen och upplevt rening genom blodet, men de ha upptecknats i himmelen.

Vi kan alltså påskynda vår store Konungs ankomst genom att allt ivrigare kalla, bjuda, nödga människorna att komma. — Endast Herren vet när talet är fullt.

TILL ALLA PRENUMERANTER!

En mycket stor grupp av Midnattsropets fasta abonnenter har i rätt tid inbetalat sin prenumerationsavgift. Tyvärr är det dock ett stort antal som ännu ej gjort detta, varför ett inbetalningskort också följer med detta nummer. Av arbetstekniska skäl medföljer inbetalningskortet till alla prenumeranter. De vänner som redan erlagt sin prenumerationsavgift får vara vänliga att lämna inbetalningskortet utan avseende.

Min fråga

I denna spalt söker vi svara på frågor insända från läsekretsen — frågor som i första hand beröra Bibelns sanningar, det andliga livet och vår verksamhet. Sänd din fråga till MIDNATTSROPET, Surbrunnsg. 60, STOCKHOLM VA. Märk kuvertet "Min fråga".

FRÅGA: Är det möjligt för en kristen att gå ständigt segrande fram i den heliga striden?

Nyfrälst

SVAR: Gud vare tack, genom Jesus Kristus, som giver oss segern! 1 Kor. 15: 57; 2 Kor. 2: 14; Rom. 8: 1—16; Kol. 1: 9—29 och många andra bibelrum.

FRÅGA: I Uppenbarelseboken finner vi skildringen av den stora vitklädda skaran. Borde det icke i en viss bemärkelse vara så även på jorden, att det vore en enda skara? När Jesus kommer och hämtar sin brudeskara, är det då icke nödvändigt, att alla kristliga samfund, som uppkommit genom partistrider eller på annat sätt är skilda från varandra, då åter bli enade, så att det åter bleve som under den första tiden: "Och i hela skaran av dem som trodde, var ett hjärta och en själ"?

Nyfrälst

SVAR: Herrens lärjungar är verkligen innerligt förenade med varandra på Blodets grund och genom kärlekens band (märk väl: den gudomliga kärleken, som utgjutes i hjärtat genom den Helige Ande). Samfundet och kyrkorna och organisationerna kan däremot aldrig, såvida de är samfund, kyrkor och organisationer i egentlig mening, bli livsenheter. De kan gå samman i "allians" och "ekumenik" och "slå sig ihop", men sann livsgemenskap kan naturligtvis icke upprättas dem emellan. Ty de kristna är ett hjärta och en själ i Kristus, men då kan de ej längre vara samfunds- och sektmänniskor. Här gäller det att i sanning höra Herren till genom att i tro ha mottagit syndaförlåtelse, rättfärdighet och livet i Jesus.

Vänner som sänder manus till Midnattsropet ombedes vara vänliga också sända namn och adress. Vi publicerar ej anonyma bidrag.

BÖRJA I JERUSALEM . . .

För sista gången före sin himmelsfärd var Jesus i kretsen av sina lärjungar. Och ett uppdrag som kom dem att hisna hade Han nyss givit dem, då Han sagt: "Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar." —

Nu skulle Han också säga dem, var de borde börja.

"Men när den Helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft att bliva mina vittnen, både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ända." —

Först i Jerusalem — just på den plats de befann sig. —

Först i Jerusalem — där människorna sett dem smyga omkring av fruktan, där man bevittnat deras nederlag, där Petrus svurit och förnekat och där Tomas spritt ut sina tvivel — där skulle de börja. —

Att börja i Jerusalem det är att börja hemma. —

Gudsfruktan och evangelisationsnit skall icke först koncentreras till helgedomen utan till hemmet. — Hemmet, icke helgedomen, var den enda institution som Jesus försvarade — templet skall brytas ner, sade Han, men hemmet, det som Gud sammanfogat det kan icke människor åtskilja. —

Om inte vår kristendom blir uppenbar i hemmet, har ej ett brinnande evangelisationsnit i den offentliga gudstjänsten det ringaste mening. —

Kyrkor och kapell kan stängas, kristendomsundervisningen i skolorna slopas, men evangelium skall i alla fall segrande gå vidare så länge det finns kristna hem, där en levande gudsfruktan praktiseras och proklameras.

Vi måste börja hemma. Där måste vi i våra väsen återspegla något av de gudomliga krafter, som kommit oss till del genom Jesus Kristus — annars är det fel någonstans.

"Varför är inte du en kristen, du som har en kristen far som bad så brinnande på mötet i kväll?" frågade en gång evangelisten en ung man, som han fick sällskap med hem från mötet och som var son i huset där han bodde.

Pojken såg upp och svarade dröjande, men mycket bestämt: "Se, far är inte sådan hemma, som han är i bönhuset." —

Att börja i Jerusalem, det betyder att börja där man har sin dagliga gärning — på sin arbetsplats — i butiken — på kontoret — i fabriken — i ladugården. —

En man kom en dag till Spurgeon och ville ha anvisning på en plats, där han kunde få börja vittna om Jesus. Spurgeon frågade honom efter hans yrke och mannen talade om, att han var lokförare.

"Är eldaren frälst?" frågade Spurgeon.

"Nej."

"Nå", sade Spurgeon, "börja då på loket." —

Att börja hemma det är också att börja i den grupp av troende, där man har sin andliga hemvist. —

Jag har träffat unga män, som har haft landsvida evangelisationsplaner, men de har ingen tanke på att göra en insats i sin egen stad. —

Jag har också mött en kategori av kristna — särskilt nu i detta bilismens tidevarv — som gärna söndag efter söndag åker runt till olika platser där man tar livligt del i mötena med bön, sång och vittnesbörd. — Från sin bekväma plats i gungstolen nagelfar och kritiserar man sedan de vänners strävsamma kamp, som står trogna i med och motgång i den andliga striden på hemmaplan. —

Börja i Jerusalem — börja hemma — börja där du befinner dig. — Så gjorde de första lärjungarna.

Där började en trosviss Tomas prisa sin Herre och Frälsare, där började en nyandedöpt Petrus predika och en förut förskrämd lärjungahop frimodigt vittna om Jesus. Och Gud stadfäste själv denna början. —

Börja i Jerusalem — börja där du befinner dig nu. —

Anders B.

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten på följande tider i VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19

Söndagar kl. 11.00 och 19.00

Väckelse- och frigörelsemöten

Onsdagar kl. 19.30 Väckelsemöten

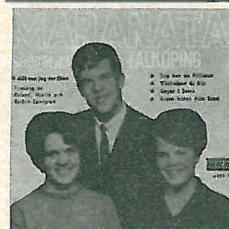
Lördagar kl. 19.30 Lovprisningsmöten

11 st. inspirerade grammofonskivor ur vårt sortiment

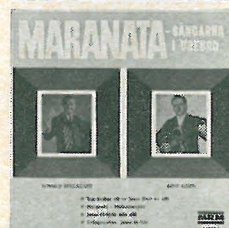
MREP 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds Lamm. Solosång Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MREP 7. Jag har en frälsare/Väckelsen är här/Segner i Jesus/Lossa båten från land/Alltsen jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Triosång: Roland, Marita och Barbro Lundgren.

MREP 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata—Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

MREP 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

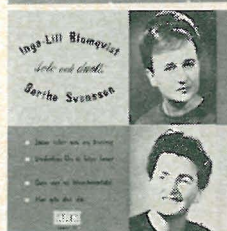
MREP 8. Halleluja, halleluja/Jesus är min vän/Det gryr mot dag/Grip om den hand som stungits/Sätt mig i brand, Gud. Sång av Bertha Svensson och Erik Gunnar Eriksson.

42 sånger och noter med passande ringpärm. Komplet kr 24:50.

MREP 18. Som hjorten trängtar efter vatten/Vi vill prisa Gud här/O, härliga dag/Gud är mäktig. Sång av Curt Peterzén och Eric Gunnar Ericsson.

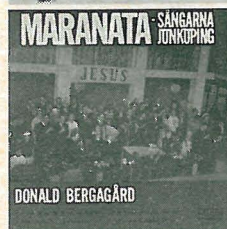
MREP 17. Jesus talar om en bönning/Underbar Du är käre Jesus/Den var ej blombeströdd/Hur går det då. Sång av Inga-Lill Blomqvist och Bertha Svensson.

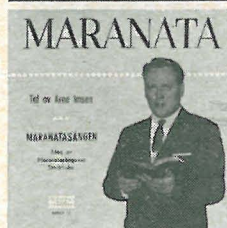
MREP 13. När de frälsta tåga in/Vi äro kämpar. Sång av Donald Bergagård och Agne Bark samt Maranatasångarna, Örebro.

MREP 19. O, Jesus Du som gom/Han kommer snart/ Jag tackar Gud/Frälsningsglädje.

MREP 6. I mitt hjärta där finnes längtan/Det vandrar en i Judéens land/Vilken dag det ska bli/Detta är himlen för mig. Sång av Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Jönköping.

MREP 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm.

Förmånserbjudande! 40 st. Grammofonskivor för 25:— per månad

För att ge alla vänner tillfälle att snabbt och effektivt sprida MARANATA-budskapet vidare, sänder vi Er alla våra grammofonskivor. Denna utsökt förnämliga skivserie får Ni köpa för endast 400:— + oms och porto. Ni får gärna dela upp betalningen. Förslagsvis 25:— per månad.

HÄR KAN DU KÖPA SAMTLIGA MARANATA-SKIVOR TILL ETT FÖRMÄNLIGT ERBJUDANDE

Klipp här och sänd in kupongen i dag—

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 200 24, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

Obs! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

..... st. Sångsamling à 24:50 (42 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

DOPET

VAD SÄGER NYA TESTAMENTET

OM SÄTTET FÖR DOPET —

Joh. 3:23 Matt. 3:15-16 Apg. 8:36-39

OM TIDEN FÖR DOPET —

Mark. 16:16 Apg. 2:39 Apg. 16:30-33

OM BETYDELSEN AV DOPET?

Rom. 6:3-5 Koll. 2:12 Gal. 3:27